

Ik moet heel eerlijk zeggen, in de coronatijd toen je de zogenaamde wappies en gekkies had die overal te pas en te onpas voor en tegen waren, toen had je meer discussie en sneller korte lontjes en ruzies. Naar mijn gevoel is dat momenteel wel minder, sowieso we hebben dat virus niet meer op de voorgrond om ons zorgen over te maken, of om ons wat die tegenstrijders dan deden, gek over te maken.

Maar of dat nu betekend dat weer vredelievend met elkaar omgaan ... dat betwijfel ik mij ten zeerste. De wereld en dan vooral de mensheid die er op leeft maakt het niet altijd fijner voorzichzelf, eerder zelfs zuurder. De wereld is een zure bom, zou je kunnen zeggen. En nee, niet iedereen is zo erg, maar de gene die het zo zuur maken komen er wel met kop en schouder boven uit, en dat is het grote probleem, die mensen vallen zo op. Laat ze lekker in een verdomhoekje gaan zitten of staan, zodat ze niet zo opvallen. Wil je een grote mond geven, of overal je ongevraagde mening gaan verkondigen.. prima, ga lekker naar je verdomhoekje en kom maar terug als je weer gekalmeerd bent. Nee mensen wat minder zuur in ons eten en drinken zou ons zeker goed doen. Een beetje meer R-E-S-P-E-C-T!

Dat er nu meer stichtingen zijn die rechtszaken tegen maatregelen van de regering aan spannen of die juist strengere of betere maatregelen eisen is in veler ogen wat te ver gaand. Maar als de goedgekeurde wetten niet zulke goede gevolgen hebben is dit mogelijk in dit nog democratische land. Maar dan wordt de onderlinge saamhorigheid op de proef gesteld. Dan is het moeilijk om beleefd of hoffelijk te blijven. Als dan leidende mensen hun eigen onderdanen als onderknuppels gaan zien dan zijn de mogelijke gemeenschappelijke oplossingen steeds verder uit het zicht aan het varen. Dat mensen dat nu nog niet weten is een teken van onwelvoeglijkheid of een gebrek aan visie om toch alsjeblieft er samen uit te komen.

Dat dan graag zonder bedreigingen onderling. Of bespreek je gebrek aan saamhorigheid vooral binnen de eigen muren. Dan hoeven wij dat niet mee te maken en hoeven we dat zekere niet drie keer op een avond in het nieuws en de vele bepraatprogramma's aan te horen. Als een gelijfd persoon overleden is dan zijn de mensen aan al die bepraattafels Vaak enorm solidair om de herinneringen uit te wisselen en is er die zo graag gewenste saamhorigheid. Hoe nu zoiets te bereiken in de politieke arena?

Door dwangsommen als de rechter een organisatie gelijk geeft en een wet of minister of de hele Tweede Kamer bakzeil moet halen. Maar dat een regering dwangsommen moet betalen lost niets op. Dat is belastinggeld dat anders aangewend moet worden. Dan moet men terug naar de tekentafel zoals dat heet endat er dan liefst zo snel mogelijk een nieuw of beter aanvaardbaar voorstel voorligt.

We kunnen niet andere organisaties buiten de politiek gaan verbieden om rechtszaken aan te spannen. Dat doen andere landen soms wel, maar dat holt de democratie uit en dan holt het land zeker achteruit. De regering en de hoogste rechters moeten alle burgers beschermen en niet alleen de eigen gunstelingen. Lees hiervoor ook wel de rijkere, de sponsoren en de slaafjes ter uitvoering van decreten die dit verglijden naar een dictatuur willen doen uitkomen. Bedenk dat in veel van dergelijke gevallen de uitverkorenen van de dictator soms heel snel kunnen vervallen tot de vervolgd. Kortom, Waar de wil van de enkeling wet wordt, is iedereen, echt iedereen onbeschermd geworden. Met beleefdheid komt ook meer verstandhouding tot bloei.